

Pieter de Prater

Ien fòn de mèèst kleurieke mense fòn Oostrend uut vròoger tiede is wel Pieter Plaatsman, ofwel Pieter de Prater. Die beenaam hod hee te danke an sien geweunte om alles on mekaar te lulle. 't Wos 'n vriendelijke, warme en gemoedelijke mòn. Hee zee iederien gedag, maakt met iederien 'n praatje, en hòd altied 'n kwinkslag bee de hand. Zò vertelde hee op 'n keer dot er op Wieringe jare lang gien weer weest wòs. Gien weer? Nèè, hee bedoelde gien rege, wiend of 't sontje, maar een gecastreerde ram.

Pieter de Prater wòs skipper op 't olieboòtje fòn de visserijcoöperatie. Toen hee fòn Drees trok, werkte hee bee de boere zo rond Oostrend. Stiekels hakke, mis strooie, biete rooie of carboleumme. Bang wòs hee lang niet. Ik weet nag dòt hee op de nok van de hoge hangaar fòn Kees fòn Herman zot met 'n touw om 'm heen, om wòt skilderwerk te doen. Toen m'n vader en ik er met peerd en wage langs reeë, stak Pieter opiens sien kop boven de nok en zwaaide ons frank en free toe. Hòogtevrees en angst kende de Prater niet. 'n Are bijzondere eigenskap wòs sien fijne tong. Hèè hield fòn snobbe en snaaie. Hèè wòs zelfs 'n keer, zee die, bij de smakedokter weest, Westerkade 65, Amsterdam. En die zee: mòn, je het 'n smaak uut duuzende. Die smaak kwam 'm ien keer duur te staan, toen z'n dochter 'n borstplaat fòn 'n pond foor 'm bakte. Dat smaakte zo verskrikkeluk lekker, dòt Pieter de soetigheid in ien keer opvrat. Maar o wee: wie te veul soetigheid snobt, kregt 't zuur.

De goeie mòn is 14 dage on de skijterij weest. Trouwes, deur al sien snobberije hòd Pieter oltied 'n fragt ontlasting bee 'm. Hij op 'n keer achter de tuunwòd met de broek of en toen kwam er fòn onder toch een dròl uut, zo gròòt, dòt hee 3 x most ferspinge voor dòt hee 't sachie kwiet wòs. Hij wòs ok erreg gul. So deelde hee dageluks snob en koekies uut òn de buurtkienders. Toch wòs hee ok kieskeurig. Sien stelregel wòs: wot hòog fliegt en lèèg kruupt, dòt freet ik niet. En hiermee heb ik wel genug seit over Pieter de Prater!

Met sien aardighede en eigenaardighede. De mòn die zo kon snobbe en snaaie. De mòn die gien angst kende en zo geweldig kon ouwehoere. Echt 'n mòn met 'n gouwe hart. Wòt ben ik blied dòt ik 'm met 'n paar worde verèeuwigd heb. Want echt gouwe mense mag je nooit vergete! Die benne onsterfeluk!

Pieter, o Pieter de Prater,

Wòt wòs je toch 'n warrume mòn!

Nooit en nooit hield je je snater!

En fon snobbe, je wist er alles fòn!

Rinus Kuiper

Oosterend - april 2012